

POLICY BRIEF 2022:21

Näkökulmia ajankohtaisiin yhteiskunnallisiin kysymyksiin ja poliittisen päätöksenteon tueksi.

Tämä julkaisu on toteutettu osana valtioneuvoston vuoden 2021 selvitys- ja tutkimussuunnitelman toimeenpanoa (tietokayttoon.fi).

Julkaisun sisällöstä vastaavat tiedon tuottajat, eikä tekstisisältö välttämättä edusta valtioneuvoston näkemystä.

Polkuja hyvinvointitalouteen

Satu Korhonen, Leena Alanko, Kari Jalonen, Heikki Hiilamo, Jussi Ahokas

Yhteiskunnallisissa murroksissa kansalaisten hyvinvoinnin kehityksen tulee olla keskeinen osa julkista päätöksentekoa. Suomelta puuttuvat vielä kansalliset hyvinvointitalouden työkalut. Hyvinvointitalouden kehittämisstrategia yhdistää vihreän siirtymän ja kansalaisten osallisuuden huomioimisen kokeilevan kehittämisen avulla.

Hyvinvointia tulee seurata yhteiskunnan murroksissa

Hyvinvointitalous on päätöksenteon lähestymistapa, jonka päämääränä on sosiaalisen, taloudellisen ja ekologisen kestävyuden nykyistä parempi tasapaino. Hyvinvointitalous nostaa ihmisten ja luonnon hyvinvoinnin päätöksenteon ytimeen.

Suomessa kansalaisyhteiskunnan toimijat toivat hyvinvointitalouden näkökulman julkiseen keskusteluun, ja viime vuosina näkökulma on vahvistunut on myös valtioneuvoston tasolla. Sanna Marinin hallituksen hallitusohjelmassa linjataan Suomen edistävän ”ihmisoikeuksia, hyvinvointitaloutta ja edellytyksiä ihmisen hyvälle elämälle läpi koko elämänkaaren”. Hyvinvointitaloudelle on myös nimetty monialainen sosiaali- ja terveysministeriön koordinoima ohjausryhmä, joka vastaa Suomelle soveltuvan hyvinvointitalouden toimintaohjelman muodostamisesta. Ohjelma sisältää toimia, joilla hyvinvointitalous tulee osaksi tietoon perustuvaa päätöksentekoa valtioneuvostossa.

Vuoden 2020 alkaneen koronaepidemian myötä yhteiskunnalliset olosuhteet ovat entisestään lisänneet tarvetta kehittää hyvinvointitaloudellisia ohjausmekanismeja ja -malleja. Esimerkiksi kohdennettaessa EU:n yhteisiä sekä kansallisia elvytyspanostuksia on suuri tarve seurannalle ja ohjaukselle, jotta panostukset tuottavat mahdollisimman suuren hyvinvointivaikutuksen. Tällä hetkellä hyvinvointitaloutta kehitetäänkin mm. Suomen kestävä kasvun ohjelmassa työkaluksi kustannustehokkaalle ja vaikuttavalle sosiaali- ja terveydenhuollolle. Myös helmikuussa 2022 alkanut Venäjän hyökkäys Ukrainaan pakottaa arvioimaan uudelleen erityisesti energiatalouden roolia kestävä hyvinvoinnin saavuttamisessa. Sodan laajoja vaikutuksia talouteen ja energiamurrokseen sekä niiden kautta hyvinvointiin voidaan seurata ja negatiivisia vaikutuksia estäviä toimia voidaan ohjata hyvinvointitaloudellisella otteella.

Juuri tällaisissa murroskohdissa hyvinvointitalous ohjausnäkökulmana voi olla tarpeellinen yhteiskuntapoliittinen väline. Tähän saakka hyvinvointitaloutta on Suomessa hyödynnetty toisistaan erillisissä konteksteissa. Jatkossa kokonaisvaltaisemmalle hyvinvointitaloudelle on tilausta: yhteiskunnallisissa murroksissa kansalaisten hyvinvoinnin kehityksen tulee olla keskeinen osa julkista päätöksentekoa. Suomelta kuitenkin puuttuvat vielä kansalliset hyvinvointitalouden työkalut, joiden avulla hyvinvointitalouteen nojaavia tavoitteita asetetaan, seurataan ja tuodaan osaksi keskeisiä ohjausmekanismeja ja niiden kautta tapahtuvaa päätöksentekoa. Samaan aikaan monet maat

ovat jo ottaneet näitä työkaluja käyttöön. Hyvinvointitaloudellisen ohjauksen ja seurannan kehittäminen kokonaisvaltaiseksi politiikanohjauksen näkökulmaksi sekä toimintamalliksi on Suomella vielä edessä.

Tavoitteet ja tutkimuskysymykset

Kohti hyvinvointitalouden ohjausmallia -selvityksessä luotiin edellytyksiä laaja-alaisen hyvinvointipolitiikan ohjaamiselle valtionhallinnossa ja poliittisessa päätöksentekoprosessissa tuottamalla uutta tietoa sekä käymällä avointa vuoropuhelua hyvinvointipolitiikan toimeenpanoon liittyvistä oletuksista ja vaihtoehdoista. Samalla huomioitiin ja tunnistettiin olemassa olevat hallinnon ja hallinnan rakenteet.

Tutkimuskysymykset olivat:

- TK1. Millaisia hyvinvointitalouden ohjausmalleja ja seurantamekanismeja on käytössä eri maissa?
- TK2. Millaisten prosessien kautta hyvinvointitalouden mittareita on eri maissa asetettu?
- TK3. Millaisia hyvinvointitaloudellisia toiminnan vaikuttavuuden ja kustannustehokkuuden indikaattoreita on eri maissa?
- TK4. Millaisia täydentäviä, sosiaaliturvan seurantaan soveltuvia indikaattoreita ja konsepteja on löydettävissä kirjallisuudesta?
- TK5. Mitkä indikaattorit ovat hyödyllisimpiä ja hyödynnettävimpiä suomalaisessa julkisessa hallinnossa?
- TK6. Millainen ohjausmalli soveltuisi parhaiten käyttöön Suomessa?

Selvityksen aineisto ja menetelmät

Selvityksessä hyödynnettiin useita laadullisia aineistoja. Kansainvälisten hyvinvointitaloudellisten ohjausmallien ja indikaattorikokoelmien vertailussa pääasiallisena aineistoina toimivat kirjalliset lähteet. Yli puolet kansainvälisten ohjausmallien tarkasteluun valikoituneista lähteistä oli primäärilähteitä, kuitenkin myös tutkimuskirjallisuutta ja selvitysraportteja hyödynnettiin. Lisäksi toteutettiin viisi kansainvälisen asiantuntijan haastattelua, joiden kautta saatiin perustietoa Alankomaiden, Islannin, Italian, Ruotsin, Skotlannin sekä Walesin ohjausmalleista. Sosiaaliturvan seurantaan soveltuvia indikaattoreita työstettiin sekä kansainvälisten ohjausmallien vertailun osana tuotetun kirjallisuuskatsauksen pohjalta että yhteiskehittämisen mallilla. Yhteiskehittämiseen osallistui THL:n sisällä toimiva hyvinvointitalous-ilmion koordinoitiryhmä sekä ohjausmallien kehittämiseen kohdennettuun työpajasarjaan kutsutut asiantuntijat. Suomen kansallista hyvinvointitalouden ohjausmallia kehitettiin pääosin yhteiskehittämällä.

Pääasiallinen aineisto ohjausmallia koskevan ehdotuksen muodostamiseen syntyi hankkeen aikana järjestetyistä neljästä työpajasta. Hankkeen kansainvälinen neuvonantajaryhmä kokoontui kahdesti hankkeen aikana. Neuvonantajat auttoivat luomaan käsitteellistä ymmärrystä hyvinvointitaloudesta sekä loivat näkemyksiä hankkeen tuosten kansainvälisestä relevanssista.

Tulokset ja johtopäätökset

Suomen lähtötilanne hyvinvointitaloudellisen ohjauksen kehittämiseksi on hyvä. Tarve hyvinvointilähtöisille toimintamalleille on kasvanut muun muassa koronapandemian, EU:n vihreän siirtymän ja Ukrainan sodan vuoksi selvityksen aikana.

Selvityksen kansainvälinen vertailu synnytti laajan vertailupohjan eri maiden kansallisiin hyvinvointitalouden tavoitteisiin sekä niiden pohjalta tapahtuvaan ohjaukseen ja seurantaan. Kansainväliset esimerkit tarjoavat vaihtoehtoisia malleja hyvinvointitaloudellisen ohjauksen kehittämiseksi myös Suomessa.

Taulukko 1. Kansainvälisen vertailun hyvinvointitaloudelliset ohjausmallit tiivistetysti.

Maa	Ohjauksen laajuus	Hallinnan/ohjauksen vahvuus	Ohjausmallin tärkeimmät työkalut	Teemojen ja indikaattoreiden määrä	Hallinnan tasot	Osallisuus (kansalaisyhteiskunta)
Alankomaat	Melko laaja	Poliittinen sitoumus	Indikaattorit, raportit, budjettikeskustelu	3 (15) ja 54	Valtio, alueet	Vähäinen
Italia	Kokonaisvaltainen	Poliittinen sitoumus, laki	Indikaattorit, raportit, talouskeskustelu	12 ja 152	Valtio, alueet, kunnat	Kohtalainen
Islanti	Kokonaisvaltainen	Vahva poliittinen sitoumus	Indikaattorit, hallitusohjelma	7 ja 39	Valtio	Vähäinen
Ruotsi	Rajattu	Heikko poliittinen sitoumus	Indikaattorit, budjettikeskustelu	3 ja 15	Valtio	Vähäinen
Skotlanti	Kokonaisvaltainen	Vahva poliittinen sitoumus	Strategia, indikaattorit, nimetty vastuutaho	11 ja 83	Keskushallinto, alueet, kunnat	Lisääntynyt, kohtalainen

Uusi-Seelanti	Kokonaisvaltainen	Vahva poliittinen sitoumus	Indikaattorit, budjetointi, kustannus-hyötyanalyysit	12 + 4 ja 67	Valtio, paikallishallinto	Kohtalainen
Wales	Kokonaisvaltainen	Vahva poliittinen sitoumus, laki	Strategia (laki), indikaattorit, vastuutaho	3 (13) ja 39	Keskushallinto, paikallishallinto	Lisääntynyt, kohtalainen

Kansainvälisissä esimerkeissä indikaattorikokoelmat olivat keskeisiä hyvinvointitalouden työkaluja. Indikaattorien valinta konkretisoi laajan hyvinvointinäkökulman, joka hyvinvointitalouden ajatteluun sisältyy.

Hankkeessa indikaattorityön fokuksena Suomen kontekstissa oli selvityshankkeen tehtävän mukaisesti sosiaaliturvauudistuksen seuranta. Hankkeessa luotiin kestävän hyvinvoinnin teoriaan pohjautuva ehdotus sosiaaliturvauudistuksen hyvinvointitaloudelliseen seurantaan soveltuvasta indikaattorityökalusta. Kutakin kestävän hyvinvoinnin ulottuvuutta – having, doing, loving, being – varten esitettiin kahta sosiaaliturvajärjestelmään liittyvää hyvinvointi-indikaattoria. Valinnan kriteereitä olivat paitsi asukkaiden hyvinvoinnin kuvaaminen myös indikaattoreiden liittyminen sosiaaliturvakomitean tavoitteisiin sekä mahdollisuus vaikuttaa indikaattoreiden muutokseen sosiaaliturvan keinoin. Tämä kehittämistyö toimii laajemmin esimerkkinä siitä, kuinka hyvinvointitaloudellisia indikaattoreita voidaan muodostaa ja kytkeä erilaisiin tavoitteisiin ja kuinka indikaattoreita voidaan valita niin, että niiden kuvaamiin muutoksiin voidaan vaikuttaa erilaisin ja tunnistettavin politiikkatoimin.

Selvityksessä kartoitettiin yleisellä tasolla hyvinvointitaloudellisen ohjauksen nykytilaa ja edellytyksiä Suomessa. Analyysin tuloksena kuvataan neljä erilaista Suomen kontekstiin soveltuvaa kehityssuuntaa, joiden pohjalta ohjausmallia voidaan kehittää. Kehityssuuntien tunnistaminen on tärkeää ohjausmallin tarkemman määrittelyn ja siihen liittyvän priorisoinnin kannalta.

Hyvinvointitaloudellisen ohjauksen kehityssuunnat ovat:

Nykyisiin rakenteisiin perustuva ohjaus. Nykyisiin päätöksentekorakenteisiin sulautetun ohjausmallin lähtökohtana on, että hyvinvointitaloudellista ohjausta voidaan toteuttaa Suomessa jo nykyisten ohjausrakenteiden kautta. Tämä edellyttää kuitenkin hyvinvointitalouden määrittelyä valtioneuvoston tasolla, hyvinvointitalouden näkökulman vahvistamista valtioneuvoston työssä sekä keskustelua kansalaisyhteiskunnan osallisuuden edistämisestä ja ekologisen kestävyuden näkökulman huomioimisesta hyvinvointitalouden ohjausmallissa.

Keskitetty ohjaus. Hyvinvointitalouden keskitetyssä ohjausmallissa vastuu ja mandaatti hyvinvointilähtöisen politiikan ohjaukseen on nimetyllä hallinnon osa-alueella, joka valvoo ja edistää ohjausmallin käyttöä. Keskitetyn ohjausmallin vahvuuksina on selkeä vastuunjako ja tulosten seuranta, jotka yhdessä parantavat ohjauksen koordinaointia. Keskitetyn ohjauksen sovelluskohteita ovat esimerkiksi hallitusohjelman hyvinvointitaloudellinen seuranta ja/tai ilmiölähtöinen budjetointi.

Parlamentaarinen ohjaus. Parlamentaarisen ohjauksen malli painottaa hyvinvointitalouden teeman pitkäjänteistä kehittämistä ja ylivaalikautista seurantaan. Tämän ohjausmallin vahvuutena on luonteva kyky käsitellä hyvinvointitaloudelliseen tarkasteluun liittyviä arvovalintoja osana parlamentaarista keskustelua. Hyvinvointitaloudellinen tarkastelu voitaisiin tuoda osaksi eduskunnan valiokuntatyötä esimerkiksi sisällyttämällä se osaksi tulevaisuusvaliokunnan käsittelyä tai perustamalla erillinen hyvinvointitalouden valiokunta.

Nöyrän ohjauksen malli. Nöyrän ohjauksen mallin tavoitteena on auttaa ratkaisemaan monimutkaisia yhteiskunnallisia haasteita kuten sosiaaliturvan ongelmakohtien ratkaisuehdotukset tai vihreän siirtymän edistäminen sosiaalisesti kestävästi. Myös hyvinvointitalouden ohjauksessa nöyrän ohjauksen malli tarkoittaa sitä, että politiikka-valmistelu toteutetaan jatkuvan oppimisen periaatteiden mukaisesti. Malli edellyttää kokeiluja ja vahvaa dialogia eri hallinnon tasojen ja keskeisten sidosryhmien välillä. Erilaista ohjausta, politiikkainstrumentteja ja insentivejä kokeillaan ja vahvistetaan sen perusteella mitkä edistävät hyvinvointia. Nöyrän ohjauksen mallia voitaisiin soveltaa esimerkiksi sosiaaliturvauudistuksen seurannassa ja ohjauksessa tai hyvinvointialueiden hyvinvointitaloudellisen ohjauksen kehittämisessä.

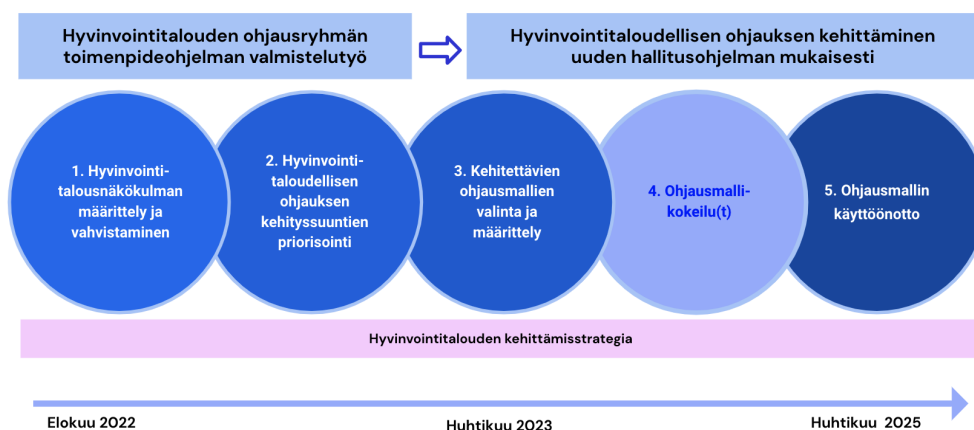
Selvityksen mukaan hyvinvointitaloudellista ohjausta voidaan siis ryhtyä rakentamaan osaksi nykyisiä päätöksenteon ja ohjauksen rakenteita, mutta hyvinvointitalouden näkökulmaa pitää vähintäänkin tarkentaa ja vahvistaa nykyisissä rakenteissa. Tämä edellyttää hyvinvointitalouden määrittelyä valtioneuvoston tasolla ja hyvinvointitalouden näkökulman vahvistamista valtioneuvoston työssä. Lisäksi hyvinvointitalouden kehittämistyössä tarvitaan keskustelua kansalaisyhteiskunnan osallisuudesta ja ekologisen kestävyden huomioon ottamisesta.

Keskitetyn, parlamentaarisen ja nöyrän ohjauksen mallit edustavat nykyisestä päätöksenteon ja ohjauksen rakenteesta poikkeavia, vaihtoehtoisia kehityssuuntia. Hyvinvointitalouden näkökulmaa voidaan vahvistaa Suomen julkishallinnossa myös valitsemalla tietoisesti näitä kehityssuuntia. Vaihtoehtoisten ohjausmallien ytimessä ovat niiden nykyistä päätöksenteon rakennetta täydentävät tai haastavat piirteet: hyvinvointitalouden keskitetty omistajuus, hyvinvointitaloudellisen tiedon hyödyntäminen parlamentaarisessa päätöksenteossa ja tarve kehittää ohjausta hajauttamalla toimeenpanoa kokeilujen ja jatkuvan oppimisen kautta.

Yhteenveto toimenpide-ehdotuksista

Selvitystyön pohjalta ehdotetaan seuraavaa hyvinvointitalouden ohjauksen kehittämisstrategiaa, joka voidaan kytkeä esimerkiksi osaksi hyvinvointitalouden ohjausryhmän meneillään olevaan toimenpideohjelman valmistelua ja seuraavan hallitusohjelman valmistelua. Hyvinvointitalouden kehittämisstrategia hyödyntää hankkeessa tuotettua tietoa hyvinvointitaloudellisen ohjauksen kehityssuunnista, indikaattorityökalusta ja kansainvälisistä kokemuksista sekä auttaa täsmentämään ohjausmallia kokeilujen kautta.

Kuva 1. Hyvinvointitalouden kehittämisstrategia Suomelle.

Hyvinvointitalouden kehittämisstrategia sisältää viisi tehtävää.

Tehtävä 1: Hyvinvointitalousnäkökulman määrittely sekä vahvistaminen valtioneuvostossa ja laajemmin valtionhallinnossa

- STM:n johdolla toimiva hyvinvointitalouden ohjausryhmä määrittelee hyvinvointitalouden sisällön kuullen tarpeen mukaan eri hallinnonaloja. Ohjausryhmä ottaa kantaa mm. ekologiseen kestävyys- ja kansalaisyhteiskunnan osallisuuteen hyvinvointitaloudessa. Tavoitteena on luoda koherenssia hyvinvointilähtöiseen politiikkaohjaukseen.
- Päätöksentekijät vahvistavat hyvinvointitalouden näkökulmaa osana keskeisiä valmisteluprosesseja, kuten ministeriöiden säädösvalmistelua ja lainsäädännön vaikutusarviointeja.

Tehtävä 2: Hyvinvointitaloudellisen ohjauksen kehityssuuntien arviointi ja potentiaalisimpien kehityssuuntien valinta

- Hyvinvointitalouden ohjausryhmän johdolla tutkitaan neljää ohjausmallin ideaalia ja tunnistetaan niistä potentiaalisimmat kehityssuunnat suomalaisessa kontekstissa.
- Määritellään keskeisiä ohjausprosesseja, jotka liittyvät mainittuihin kehityssuuntiin. Hyödynnetään hyvinvointitalouden ohjausryhmän ja sitä tukevan jaoston työ keskeisten ohjausprosessien määrittelyssä.
- Määritellään ne systeemiset haasteet, joiden ratkaisu on hyvinvointitalouden edistämisen kannalta olennaista ja joita tulee ratkoa vahvassa dialogissa eri hallinnonalojen ja sektoreiden kesken. Tällaisia teemoja voivat olla esimerkiksi sosiaaliturva ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden toteutuminen vihreässä siirtymässä tai hyvinvointialueiden ohjauksen rakentaminen hyvinvointitalouden periaatteille. Selvitetään tarvetta jatkuvan oppimisen malliin perustuvalla nöyrällä ohjauksella.

Tehtävä 3: Hyvinvointitaloudellisen ohjausmallin tarkempi määrittely valituissa kehityssuunnissa

Määritellään hyvinvointitaloudellinen ohjaus niissä ohjausmallin kehityssuunnissa, joita pidetään kaikista lupaavimpina.

Esimerkiksi:

- Kuvataan, kuinka hyvinvointitaloudellinen ohjaus voi toteutua tuomalla näkökulmaa vahvemmin osaksi hallitusohjelmaa ja sen seurantaa. Määritetään tehtävän omistajuus valtioneuvoston kansliaan.
- Kuvataan, kuinka hyvinvointitaloudellinen tarkastelu tulisi osaksi valtion talousarvioprosessia ja talousarvion käsittelyä. Määritetään tehtävän omistajuus valtiovarainministeriöön tai eduskuntaan.
- Määritetään teema, jonka ympärillä nöyrän ohjauksen prosessi voitaisiin käynnistää. Nimetään vastuut prosessin edistämisessä, prosessin ajoitus ja prosessiin osallistuvat sidosryhmät.
- Huomioidaan ehdotuksissa käytettävissä oleva tietopohja ja mahdollisesti tarvittava indikaattorien jatkokehitystyö.

Tehtävä 4: Hyvinvointitaloudellisen ohjausmallin kokeilu osana keskeisiä politiikan ja hallinnon ohjausprosesseja

Selvitystyön pohjalta tähän vaiheeseen liitettäviä kokeiluehdotuksia ovat:

- Hyvinvointitalouden ilmiölähtöinen budjetointikokeilu

- Hallitusohjelman hyvinvointitaloudellinen seuranta
- Nöyrän ohjauksen malli hyvinvointialueiden hyvinvointitaloudellisen ohjauksen kehittämiseen
- Sosiaaliturvauudistuksen hyvinvointitaloudellinen seuranta
- Hyvinvointitaloudellinen raportointi tulevaisuusvaliokunnalle

Tehtävä 5: Hyvinvointitaloudellisen ohjauksen kärkihankkeiden valinta ja käynnistäminen

Hyödynnetään tietoa kokeiluista ja päätetään parhaiten toimivan ja kiinnostavimman hyvinvointitaloudellisen ohjauksen mallin tai mallien käyttöönotosta.

Lisälukemista

Korhonen, S., Alanko, L., Jalonen, K., Hiilamo, H., Ahokas, J. (2022) Kohti hyvinvointitalouden ohjausmallia - Hyvinvointilähtöisen politiikkaohjauksen ja hallinnan näkökulmia sosiaaliturvan kehittämisessä sekä yhteiskuntapolitiikassa. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 2022:49. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-383-305-0>.

Hirvelä, A. (2021). Hyvinvointitaloudelliset ohjausmallit hallinnan välineinä. SOSTE Suomen sosiaali ja terveys ry. <https://www.soste.fi/wp-content/uploads/2021/10/SOSTE-julkaisu-2021-10-8-Hyvinvointitaloudelliset-ohjausmallit-hallinnan-valineina.pdf> [Luettu: 22.5.2022]

Lisätietoja:

Vanhempi konsultti Satu Korhonen (VTM) on organisaatiotutkija ja kehittäjä, joka on keskittynyt laaja-alaisesti hyvinvoinnin järjestelmien ihmislähtöiseen muutokseen Demos Helsingissä vuodesta 2012 saakka. Hän siirtyy 1.8.2022 alkaen Terveiden ja hyvinvoinnin laitokselle hyvinvointitalouden pariin kehittämispäälliköksi. Lisätietoja: <https://demoshelsinki.fi/i ihmiset/satu-korhonen/>

Team lead Leena Alanko (VTM) johtaa Demos Helsingin talouden, hyvinvoinnin ja kestävyden yhteyttä tarkastelevaa Emancipatory Economy -tiimiä. Hän on erikoistunut ymmärtämään, kuinka hyvinvointia ja terveyttä edistetään muuttuvassa maailmassa monialaisen yhteistyön avulla. Lisätietoja: <https://demoshelsinki.fi/i ihmiset/leena-alanko/>

Sosiaaliturvan indikaattorit hyvinvointitaloudessa – ohjausmalli päätöksentekoon ja seurantaan -hanke on toteutettu osana valtioneuvoston vuoden 2021 selvitys- ja tutkimussuunnitelman toimeenpanoa.

Hankkeen ohjausryhmän puheenjohtaja:

Neuvotteleva virkamies Susanna Grimm-Vikman

Sosiaali- ja terveysministeriö, susanna.grimm-vikman@gov.fi

**DEMOS
HELSINKI** / **SOSTE**

Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminta
Statsrådets utrednings- och forskningsverksamhet

POLICY BRIEF on valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan artikkelisarja, joka esittelee näkökulmia ajankohtaisiin yhteiskunnallisiin kysymyksiin ja poliittisen päätöksenteon tueksi. Artikkelit julkaistaan verkkosivuilla tietokayttoon.fi.
© Valtioneuvoston kanslia